

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**(Sprawa AT.40018 – Recykling akumulatorów samochodowych)**

(2017/C 396/05)

WPROWADZENIE

1. Niniejsza sprawa dotyczy pojedynczego i ciągłego naruszenia art. 101 ust. 1 TFUE polegającego na koordynacji między przedsiębiorstwami ustalania cen zakupu zużytych samochodowych akumulatorów kwasowo-ołowiowych w Niemczech, Belgii, Francji i Niderlandach w okresie od 23 września 2009 r. do 26 września 2012 r. W projekcie decyzji stwierdzono, że następujące przedsiębiorstwa uczestniczyły w kartelu: Campine ⁽²⁾, Eco-Bat ⁽³⁾, JCI ⁽⁴⁾ i Recylex ⁽⁵⁾ (zwane łącznie „adresatami projektu decyzji”).

PROCEDURA

2. Sprawę wszczęto w wyniku wniosku o zwolnienie z grzywny złożonego przez JCI w dniu 22 czerwca 2012 r. W następstwie niezapowiedzianych inspekcji przeprowadzonych we wrześniu 2012 r. Komisja otrzymała wnioski o złagodzenie kar od Eco-Bat, Recylex i Campine.
3. W trakcie dochodzenia Komisja przesłała adresatom projektu decyzji i innym przedsiębiorstwom kilka wezwań do udzielenia informacji.
4. W dniu 24 czerwca 2015 r. Komisja wszczęła postępowanie zgodnie z art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 ⁽⁶⁾ i przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń przeciwko adresatom projektu decyzji. Komisja poinformowała również Eco-Bat i Recylex o swoim zamiarze przyznania zmniejszenia grzywny w ramach określonego przedziału oraz poinformowała Campine o zamiarze nieprzyznawania zmniejszenia grzywny w ramach określonego przedziału. Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń przyjęto też w odniesieniu do piątego przedsiębiorstwa, które nie jest adresatem projektu decyzji.
5. Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji („DG ds. Konkurencji”) początkowo wyznaczyła termin ośmiu tygodni na odpowiedź na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń; termin został później przedłużony i ostatecznie upłynął w dniu 4 września 2015 r. w przypadku JCI i Recylex, w dniu 7 września 2015 r. w przypadku Eco-Bat oraz w dniu 14 września 2015 r. w przypadku Campine.
6. Wszyscy adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń otrzymali płytę DVD ze wszystkimi dostępnymi dokumentami zawartymi w aktach Komisji i mieli również dostęp do części akt Komisji dostępnych jedynie w siedzibie Komisji.
7. W swojej odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń Campine zwróciło się o udzielenie dostępu do odpowiedzi innych adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, lecz DG ds. Konkurencji odmówiła takiego dostępu w dniu 19 listopada 2015 r., powołując się w szczególności na ogólne zasady określone w pkt 27 obwieszczenia Komisji dotyczącego zasad dostępu do akt Komisji ⁽⁷⁾. W dniu 26 października 2015 r. przedsiębiorstwo Eco-Bat złożyło podobny wniosek, który został z tych samych powodów odrzucony przez DG ds. Konkurencji.
8. Wszyscy adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń przedstawili swoje uwagi i wyjaśnienia na spotkaniu wyjaśniającym w dniach 17–18 listopada 2015 r. Podczas spotkania wyjaśniającego Komisja zadała stronom szereg pytań, a na wniosek stron zgodziłem się, aby strony udzieliły odpowiedzi pisemnie po złożeniu ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym. Strony odpowiedziały na te pytania, a niektórzy adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń przedstawili również dodatkowe uwagi dotyczące konkretnych kwestii. Przekazane odpowiedzi i uwagi zostały przeprowadzone wśród wszystkich adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń.
9. W czasie składania ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym przedsiębiorstwo Eco-Bat zwróciło się do mnie z ponowną prośbą o dostęp do odpowiedzi innych adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń w świetle prezentacji przedstawionych w trakcie spotkania wyjaśniającego. Biorąc pod uwagę, że odpowiedzi innych adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń nie ujawniły żadnych nowych (uniewinniających lub obciążających) dowodów, które nie zostały już ujawnione adresatom pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, odrzuciłem złożony wniosek decyzją wydaną na podstawie art. 7 decyzji 2011/695/UE.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29) („decyzja 2011/695/UE”).

⁽²⁾ Campine NV i Campine Recycling NV (zwane łącznie „Campine”).

⁽³⁾ Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH i Société de traitement chimique des métaux SAS (zwane łącznie „Eco-Bat”).

⁽⁴⁾ Johnson Controls, Inc., Johnson Controls Tolling GmbH & Co.KG i Johnson Controls Recycling GmbH (zwane łącznie „JCI”).

⁽⁵⁾ Recylex SA, Fonderie et manufacture de métaux SA i Harz-Metall GmbH (zwane łącznie „Recylex”).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18) („rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004”).

⁽⁷⁾ Dz.U. C 325 z 22.12.2005, s. 7.

10. W dniu 18 października 2016 r. Komisja wysłała przedsiębiorstwu Eco-Bat pismo przedstawiające okoliczności faktyczne odnoszące się do danych liczbowych będących podstawą obliczenia ewentualnej grzywny, a Eco-Bat odpowiedziało na to pismo w dniu 2 listopada 2016 r.
11. W dniu 13 grudnia 2016 r. Komisja przesłała adresatom projektu decyzji pismo i poinformowała ich, że ustalając kwotę grzywny nałożonej w tej sprawie, Komisja ma zamiar zastosować szczegółowe zwiększenie grzywny zgodnie z pkt 37 wytycznych w sprawie grzywien z 2006 r. ⁽¹⁾, i wezwała te podmioty do przedstawienia uwag w odniesieniu do pisma Komisji.
12. W uwagach dotyczących pisma Komisji z dnia 13 grudnia 2016 r. niektórzy adresaci projektu decyzji podnieśli kwestie dotyczące sprawiedliwości proceduralnej. W szczególności jeden z adresatów podkreślił, że w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie wspomniano o możliwości zastosowania pkt 37 wytycznych i że zastosowanie tego przepisu oznacza zmianę metody ustalenia grzywny, a to powoduje konieczność przeprowadzenia nowej procedury pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń i nowego złożenia ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym. Ten sam adresat stwierdził ponadto, że przyjęcie nowej metody ustalania grzywien 18 miesięcy po przyjęciu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń stanowi naruszenie zasady dobrej administracji. Inni adresaci również dowodzili, że planowane zastosowanie pkt 37 nie jest wystarczająco uzasadnione i dlatego stanowiłoby naruszenie zasady pewności prawa i sprawiedliwości proceduralnej.
13. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, jeżeli Komisja wyraźnie wskazuje w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń główne okoliczności faktyczne i kwestie prawne mogące skutkować nałożeniem grzywny ⁽²⁾, Komisja wywiązuje się ze swojego obowiązku poszanowania prawa przedsiębiorstw do bycia wysłuchanym ⁽³⁾. Dalsze sprawy dotyczące późniejszego obliczania grzywien można zawsze przekazać zainteresowanym przedsiębiorstwom w terminie późniejszym ⁽⁴⁾, co Komisja zrobiła w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do zamiaru zastosowania szczegółowego zwiększenia grzywny na mocy pkt 37 wytycznych. Dlatego też w mojej opinii prawo do obrony adresatów projektu decyzji zostało należycie poszanowane, a zaobserwowane opóźnienie w przekazaniu informacji o szczegółowym zwiększeniu grzywny nie miało niewłaściwego wpływu na przestrzeganie zasady dobrej administracji.
14. Oprócz powyższych kwestii proceduralnych nie otrzymałem żadnych innych wniosków bądź skarg.

PROJEKT DECYZJI

15. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń Komisja wycofała zastrzeżenia wobec jednego przedsiębiorstwa. Ograniczyła również zakres objętego podejrzeniem naruszenia w porównaniu ze wstępną oceną ujętą w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, ograniczając go jedynie do akumulatorów samochodowych. W przypadku Eco-Bat uchylono wstępne ustalenie powrotu do naruszenia ujęte w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. W odniesieniu do Campine zastosowano zmniejszenie kwoty grzywny ze względu na okoliczności łagodzące, natomiast nie zastosowano żadnego zmniejszenia na mocy obwieszczenia w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien.
16. Zgodnie z art. 16 ust. 1 decyzji 2011/695/UE dokonałem przeglądu projektu decyzji i uważam, że dotyczy on jedynie zastrzeżeń, co do których adresaci niniejszej decyzji mieli możliwość przedstawienia swoich stanowisk.
17. Stwierdzam, że strony miały w tej sprawie możliwość skutecznego skorzystania ze swoich praw procesowych.

Bruksela, dnia 6 lutego 2017 r.

Joos STRAGIER

⁽¹⁾ Pkt 37 wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2) (zwanym dalej „wytycznymi”).

⁽²⁾ Takie elementy, jak waga i czas trwania domniemanego naruszenia, oraz fakt, czy zostało ono popełnione umyślnie bądź nieumyślnie.

⁽³⁾ Zob. sprawa Toshiba przeciwko Komisji (T-404/12, ECLI:EU:T:2016:18, pkt 40).

⁽⁴⁾ Nawet jeżeli Komisja nie ma takiego obowiązku prawnego (zawiadomienie Komisji w sprawie najlepszych praktyk w zakresie ochrony konkurencji (Dz.U. C 308 z 20.10.2011, s. 6), pkt 85).